खलनीयम्,	खालनीयम्,	चिखलिषणीयम्,	चाखलनीयम्;
खाल्यम्,	खाल्यम्,	चिखलिष्यम्,	चाखल्यम्;
ईषत्खलः-दुष्खलः-सुखलः;		—	—
खल्यमानः,	खाल्यमानः,	चिखलिष्यमाणः,	चाखल्यमानः;
खालः,	[1]खलः, [2]खलतिः, खालः,	चिखलिषः,	चाखलः;
खलितुम्,	खालयितुम्,	चिखलिषितुम्,	चाखलितुम्;
[3]खलितिः,	खालना,	चिखलिषा,	चाखला;
खलनम्,	खालनम्,	चिखलिषणम्,	चाखलनम्;
खलित्वा,	खालयित्वा,	चिखलिषित्वा,	चाखलित्वा;
प्रखल्य,	प्रखाल्य,	प्रचिखलिष्य,	प्रचाखल्य;
खालम् २, खलित्वा २,	खालम् २, खालयित्वा २,	चिखलिषम् २, चिखलिषित्वा २,	चाखलम् २; चाखलित्वा २.

(345) "खव [च] भूतप्रादुर्भावे" (IX-क्र्यादिः-1531. अक. सेट्. पर.)

भूतप्रादुर्भावः = अतिक्रान्तोत्पत्तिः। [अ]

खावकः-विका,	खावकः-विका,	चिखविषकः-षिका,	चाखवकः-विका;
खविता-त्री,	खावयिता-त्री,	चिखविषिता-त्री,	चाखविता-त्री;
[4]खौनन्-[A]ती,	खावयन्-न्ती,	चिखविषन्-न्ती;	—

---

1. 'खनो घ च' (3-3-125) इत्यत्र चकारात् घोऽन्यत्रापीति **वृत्तिकारादिभिर्व्याख्यातम्**। तेन घप्रत्यये **खलः**—इति भवति। **खल्यते** = सञ्चीयते धान्यादिकमिति अधिकरणे घः। धान्यसञ्चयाधिकरणस्थानम्।
2. 'भीमादयोऽपादाने' (3-4-74) इत्यत्र पाठात् अपादाने अतिप्रत्यये **खलतिः**। खर्वटः। धातूनामनेकार्थत्वात् स्खलन्ति = गलन्ति केशादिकमस्मादिति व्युत्पत्तिः।
3. 'तितुत्रेष्वग्रहादीनामिति वक्तव्यम्' (वा. 7-2-9) इति पर्युदासादिड् भवति।
4. क्र्यादित्वात् 'क्र्यादिभ्यः श्ना' (3-1-81) इति श्नाप्रत्ययः। 'सार्वधातुकमपित्' (1-2-4) इति तस्य ङिद्भावः। 'च्छ्वोः शूडनुनासिके च' (6-4-19) इति षकारस्य ऊठ्। 'एत्येधत्यूठ्सु' (6-1-89) इति वृद्धिः। 'श्नाऽभ्यस्तयोरातः' (6-4-112) इत्याकारलोपः।

A. 'प्रुष्णन् सतां प्रियमयं प्लुषिताङ्गरागः पुष्णन् मुदं मृगदृशां रिपुधाम मुष्णन्।
वक्त्रारविन्दखचितस्मितखौनदाभः रङ्गं गतोऽसभुवि दन्तवरं प्रगृह्णन्॥'
धा. का. 3. 12.

[अ] 'खव' (329) इत्यस्य क्षीरस्वामिसम्मतः पाठोऽयम्।